

**Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій
Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет»
Навчально-науковий центр «Інститут післядипломної освіти
та дорадництва» ДВНЗ «ХДАУ»
Громадська організація «Глобальний погляд»**

ЗБІРНИК ТЕЗ

III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ»

18-19 квітня 2019 року

м. Херсон

Оргкомітет конференції

Кирилов Юрій Євгенович – доктор економічних наук, доцент, ректор ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Бутрій Дмитро Степанович – т.в.о.голови Херсонської обласної державної адміністрації

Яремко Юрій Іванович – доктор економічних наук, доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Аверчев Олександр Володимирович – доктор сільськогосподарських наук, професор, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Грановська Вікторія Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, декан економічного факультету ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Потравка Лариса Олександрівна – доктор економічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри публічного управління та адміністрування ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Вольська Олена Михайлівна – доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного управління та адміністрування ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Білорусов Сергій Георгійович – кандидат технічних наук, доцент, заслужений працівник освіти України, директор Херсонського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій;

Абсава Людмила Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент, голова Громадської організації «Глобальний погляд»;

Карташова Ольга Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет».

УДК 35: 33.021.8

Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ: збірник тез доповідей III Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, 18-19 квітня 2019 р. – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2019. – 333 с.

У матеріалах конференції висвітлені передові науково-практичні результати досліджень, отримані в галузі публічного управління та адміністрування. Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

© Колектив авторів, 2019
© ДВНЗ «ХДАУ», 2019

Черемісін О.В. ОБРАЗ ПІВДНЯ УКРАЇНИ У ПОДОРОЖНІХ ПУТІВНИКАХ ІНОЗЕМЦІВ НАПРИКІНЦІ ХVІІІ – ПОЧАТКУ ХІХ СТОЛІТТЬ.....	229
СЕКЦІЯ 7. СТАЛИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ПРОДОВОЛЬЧИХ, ЕКОЛОГІЧНИХ ТА ФІНАНСОВО- ЕКОНОМІЧНИХ ВИКЛИКІВ	234
Барсук Ю.В. ДРАЙВЕРИ ЗРОСТАННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	234
Димитров С. Г., Смульська І. В., Колесніченко О. В. ПОПОВНЕННЯ НОВИМИ СОРТАМИ ТРИТИКАЛЕ ОЗИМОГО (TRITICOSECALE L.) РИНКУ УКРАЇНИ.....	236
Дудяк Н.В. ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРИРОДОВОРИСТУВАННЯМ В УКРАЇНІ.....	238
Єрїзану І.В., Венгер О.М УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ В УМОВАХ РИНКУ.....	240
Завгородня М.С., Осадчук І.В. СТАН ТА ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	242
Ігнатко М.І. КЛАСТЕРИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНИ.....	244
Ковтун В.М. БУДІВНИЦТВО ОВОЧЕСХОВИЩ ЯК ЕЛЕМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПЛОДООВОЧІВНИЦТВА.....	246
Коротка О.І., Ковальчук І.В., Плотнікова М.Ф. БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.....	249
Луцик Н.А, Войтенко А.Б. ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСУВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА...	250
Макуха О.В. АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ФЕНХЕЛЮ ЗВИЧАЙНОГО ЗАЛЕЖНО ВІД АГРОТЕХНІЧНИХ ЗАХОДІВ.....	253
Михальчишин Н.Л. РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРУ В КОНТЕКСТІ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ.....	255
Морозов О.В., Керїмов А.Н., Морозова О.С. СТАЛИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ЗМІН КЛІМАТУ.....	257
Нїколюк О.В., Туренко Я.О. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ.....	259
Пїлявський В.І. ОБОРОТНІ КОШТИ: ПРЯМУВАННЯ ТА ШЛЯХИ ПРИСКОРЕННЯ ЇХ ОБІГУ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ПОТЕНЦІАЛУ АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	262
Сакаль О.В. БАЗОВІ ПІДХОДИ ДО ІНТЕГРОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ЛІСОКОРИСТУВАННЯМ.....	265

– основні об'єкти інфраструктури зрошення та дренажу перебувають у державній власності, а управління ними має здійснюватися у суспільних інтересах та з залученням водокористувачів відповідних рівнів;

– реконструкція та модернізація існуючих систем зрошення – це еволюційний процес, що здійснюється на поступовій, поетапній і комплексній основі з урахуванням майбутніх обсягів користування, пріоритетних потреб і витрат [1].

В результаті прийняття та реалізації Стратегії очікується: поетапне відновлення та збільшення площ зрошуваних земель; створення передумов для підвищення конкурентоспроможності національного сільськогосподарського виробництва на світових ринках.

Література

1. Розпорядження КМУ про «Стратегію зрошення та дренажу в Україні до 2030 року», 2018.
2. Концепція відновлення та розвитку зрошення у південному регіоні України – К.: ЦП «Компринт», 2014 28 с.
3. Ромащенко М.І. Наукові засади розвитку зрошення земель в Україні. – К.: Аграр. наука, 2012. – 28 с.
4. Балюк С.А., Ромащенко М.І. Наукові аспекти сталого розвитку зрошення земель в Україні. – К., 2006. – 32 с.

Ніколюк О.В.

к.е.н., доцент кафедри менеджменту і логістики,

Туренко Я.О., магістр

Одеська національна академія харчових технологій

м. Одеса

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Актуальність теми дослідження постає прагнення до розвитку та удосконалення в Україні зовнішньоекономічної діяльності з питань покращення як соціально-економічного стану країни (що є головним питанням на сьогодні), так само і до розв'язання новітніх програм чи технологій щодо якості роботи підприємств агропромислового комплексу. Головною задачею постає саме розроблення зовнішньоекономічного плану, який надасть змогу ефективно здійснювати організацію зовнішньоекономічної діяльності, визначити напрямки та удосконалити саме експортну систему в країні, сприятиме саме базовою підтримкою підприємств агропромислового комплексу, які саме займаються розвитком експортного виробництва та покращують зовнішньоекономічні відносини, які позитивно відображаються саме на їхній діяльності.

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку Україна має тісні зовнішньоекономічні зв'язки з більш ніж 100 країнами світу. Провідну роль у розвитку зовнішніх економічних зв'язків України відіграють країни близького зарубіжжя. Найважливішими торговельними партнерами України є Росія, Туркменія, Білорусь, Азербайджан, Литва, Казахстан та інші країни. За останні три-чотири роки Україною зроблено ряд кроків у напрямі відкритості для зовнішнього світу, проте процес становлення національного зовнішньоекономічного механізму йде суперечливо, з великими труднощами [1].

Зовнішня торгівля відіграє важливу роль в економіці України. Тенденцією протягом 2012-2016 років було скорочення виручки від експорту товарів з одночасним скороченням експорту агропромислової продукції. Не дивлячись на загальний негативний тренд, у 2017 році спостерігалось зростання експорту, в тому числі і на сільськогосподарську продукцію. За 2017 рік загальний експорт продукції склав 43,3 млрд дол. США, що на 19% більше ніж за 2016 рік. А за результатами 2018 року загальний експорт продукції з України становив 47,3 млрд дол. США, що на 9,2% більше порівняно з 2017 роком.

Динаміка агропродовольчого експорту демонструвала аналогічний тренд як і решта експортних товарів, проте темпи скорочення агропродовольчого експорту були меншими ніж загального і, не дивлячись на спад після кризових 2012/13 років, зростання поставок спостерігалось вже у 2016 році. Історично рекордний обсяг агропродовольчого експорту спостерігався у 2012 році, він склав порядку 17,9 млрд дол. США. Проте цей показник було перевершено – за результатами 2018 року було реалізовано закордон агропродовольчої продукції на 18,6 млрд дол. США. Таким чином, за останні 10 років експорт агропродовольчої продукції з України виріс в два рази [2].

Основним ринком збуту української сільськогосподарської продукції залишається ринок Азії, котрий дещо зменшив частку в структурі українського експорту у 2018 до 44,6%, з 45% у 2017р. Основними країнами-партнерами з Азії у 2018 році виступали – Індія, Туреччина і Китай. На другому місці – країни ЄС, з часткою в 33%, де головними партнерами є Нідерланди, Іспанія і Італія. Трійку лідерів закривають країни Африки, котрі в свою чергу займають 12,3%. Основними партнерами з Африки є Єгипет, Туніс і Марокко.

Імпорт після кризових 2012/13 років також демонстрував спад. Проте починаючи з 2016 року спостерігається нарощення імпорتنих закупок Україною, як всієї продукції так і агропродовольчої. У 2017 році імпорт продукції АПК зріс на 10,5% порівняно з 2016 і досяг 4,3 млрд дол. США. А за результатами 2018 року загальний експорт продукції з України становив 56,9 млрд дол. США, що на 14,7% більше порівняно з 2017 роком. В той час імпорт агропродовольчої продукції за цей період зріс на 18,6% і становив 5,1 млрд дол. США [2].

Україна починаючи з 2013-2014 років потерпала від кризової ситуації в

зв'язку з розвитком воєнних дій на території України, втрату територіальної цілісності країни, що вплинуло на розвиток сільськогосподарських підприємств. З 2017 року можна спостерігати значне покращення щодо імпорту та експорту товарів, що впливає на підвищення валового внутрішнього продукту в Україні та налагодження зовнішньої торгівлі з країнами-партнерами, що поступово підвищує економіку країни.

Для ефективного функціонування агропромислових підприємств в Україні та підвищення конкурентоспроможності їх продукції в умовах реалізації нової державної політики в сфері розвитку АПК необхідно приділити важливу увагу розбудові такої інфраструктури, що була б економічно привабливою для залучення іноземних інвестицій та значних приватних капіталовкладень. Реальними шляхами розширення експортно-імпортних операцій є широкомасштабне будівництво найсучасніших, модернізованих авто-, авіа- та залізничних шляхів, ліній зв'язку та електропередач, сучасної системи телекомунікацій [3].

Для створення сучасного конкурентоздатного сільськогосподарського виробництва в Україні доцільно створити хоча б в кількох регіонах країни аграрні технополіси, що дозволили б децентралізувати аграрний науково-технічний потенціал, об'єднали підприємства агропромислового комплексу різних форм власності та науково-дослідні інститути з метою ефективного співробітництва.

Отже, правильна організація та постійний розвиток у сфері зовнішньої торгівлі для українських сільськогосподарських підприємств сприятиме покращенню репутації України на міжнародному ринку, залученню нових зарубіжних партнерів, надходженню фінансування на постійне удосконалення агропромислових комплексів, а саме головне покращить економічну ситуацію в країні та надасть змогу розвитку новітніх технологій щодо розвитку товарів на світовому ринку.

Література

1. Запольська М.В., Мороз Ю.В. (2015) Основні стратегії зовнішньоекономічної діяльності підприємств аграрного сектору. 8, 5.
2. Державна служба статистики України: [Веб-сайт]. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 07.04.2019)
3. Ніколюк, О.В. (2018) Теоретико-методологічні засади інституційного регулювання соціально-економічної безпеки аграрного виробництва: монографія / О.В. Ніколюк. – Одеса: Друкарський дім, Друк Південь, 298 с.